

Det skal være alle afgørelserne, for så er det nemlig op til den enkelte advokat at vurdere, om der er noget i dem, der kan bruges i en ny ansøgning eller i en ny klagesag.

Det kan godt være, at Venstres ordfører synes, at kan det nu ikke blive for meget af det gode, men situationen er den, at vi ikke kan vide det, for vi ved ikke, hvad den næste familiesammenføringsklagesag har som afsæt. Måske er det lige netop det, som svarer til en sag, vi ikke kender til i dag, fordi den ikke er offentliggjort. Derfor må vi sige, at hvad angår åbenhed, er det som regel bedre at have for meget end at have for lidt.

Kl. 15:52

Så siger ministeren: Får man mere åbenhed af et nævn? Ja, må vi svare til det, det kan vi jo se. Flygtningeævnet er langt mere åbent, langt mere gennemsigtigt og generelt langt mere orienteret mod at oplyse offentligheden om sine gerninger, end Integrationsministeriet er.

Så har vi taget et forslag med omkring statistik, en ny familiesammenføringsstatistik. Det handler om, at man kan være nok så uenige om, hvilke regler der skal gælde på udlændingeområdet, men man kan også være uenige om baggrunden for, hvorfor de er lavet. Men det må være rimeligt, at vi kan gennemskue, hvad effekterne er. I Holland har man altså valgt at lave separate regler, afhængigt af om der er tale om at genforene en familie, eller der er tale om at nyetablere et forhold. Det kunne jo være, at det var noget, man på sigt skulle lade sig inspirere af i Danmark. I hvert fald synes det at være rimeligt, når et flertal i Folketinget har indført det her for at forhindre tvangsægteskaber for at nedbringe antallet af familiesammenføringer generelt og for at undgå import af ægtefæller fra fjerne egne, at man så adskiller de her ting, så vi kan se, hvor mange af dem, der rent faktisk har boet sammen i udlandet og vil rejse hjem, der bliver forhindret i det af de regler, der var møntet på nogle andre. Derfor opfordrer vi til, at man laver en ny familiesammenføringsstatistik.

Så er der spørgsmålet om EU-vejledningen, som har fyldt ganske meget i debatten. Ministeren vil ikke lave firkantede regler. Det er der sådan set ikke nogen, der beder ministeren om at gøre. Det vil selvfølgelig altid være en individuel sagsbehandling med et individuelt skøn. Men det, borgerne har brug for, er, at man kommer nærmere end det abstrakte begreb: reel økonomisk aktivitet og egentligt ophold i EU-værtslandet. Hvad betyder det? Hvem kan på stående

fod svare på, hvad reel økonomisk aktivitet og egentligt ophold i værtslandet er? Er det et halvt år? Er det et helt år? Er det en menneskealder? Er det en weekend? Det er der ingen der ved. Og så alligevel – for i Arbejdsdirektoratet har man sagtens kunnet lave en vejledning. Det har man nemlig haft brug for, når kommunerne skal vurdere, om en tysker, der kommer til Danmark, er vandrende arbejdstager i EU's forstand.

Her er det man skriver – og der vil jeg gerne igen citere, for jeg synes egentlig, det er så flot formuleret:

»Ansættelsesforhold på mere end 10 uger vil normalt betyde, at der er tale om en reel økonomisk aktivitet, og vil dermed give personen arbejdstagerstatus. Kommunen skal i hvert enkelt tilfælde konkret vurdere den enkelte persons status som arbejdstager.«

Jamen sværere er det jo ikke. Det ville betyde, hvis man i Danmark på ny lagde det her ud på hjemmesiden – hvor der i dag står abstrakte begreber – at så kunne borgerne sige: O.k., jeg får naturligvis en individuel vurdering, men udgangspunktet er altså, at hvis jeg har arbejdet 10 uger i et andet EU-land og haft ophold og fået familiesammenføring dér, så er jeg omfattet af EU-reglerne. Det er en rimelig måde at vejlede på. Der lever man op til, synes jeg, forvaltningslovens principper om, at vi vejleder borgerne på bedste beskub. Det udelukker ikke, at man måske kan forestille sig, at nogle med endnu kortere ophold efter en individuel vurdering kan være berettigede til også at benytte sig af reglerne, men her har man altså en vejledning.

Man må spørge sig selv med logikkens hjælp: Skal der være andre forhold, der gælder, når en tysker opholder sig i Danmark og bliver vurderet af en kommune, end når den danske regering vurderer, om en dansker, der har opholdt sig i Tyskland, har været en vandrende arbejdstager? Der tror jeg at man må sige at der selvfølgelig skal gælde de samme regler. Ordvalget er nøjagtigt det samme, der er tale om reel økonomisk aktivitet. Det er også det, man har taget stilling til i Arbejdsdirektoratet allerede i 2004, og alligevel skal vi sidde samråd efter samråd, spørgsmål efter spørgsmål og opleve, at Integrationsministeriet lægger røgslør ud.

Derfor må vi sige, at selve diskussionen om vejledning på EU-området i virkeligheden er det centrale i det her forslag, fordi den illustrerer det ønske, regeringen har om, at administrationen af lovgivningen på det her område skal foregå i en tåge, så man ikke kan se ind og finde ud af,